

Jeg er langt hen ad vejen enig med forslagsstillerne i, at der er behov for at overveje regler om transport af våben på f.eks. danske skibe.

Der er både internationalt og i den hjemlige debat i de senere år sat øget fokus på internationale våbentransporter. Også i forskellige internationale fora, hvor man drøfter eksportkontrol med våben, er transport af våben sat på dagsordenen. Forhandlingerne om en FN-protokol om ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben m.v., som nævnes i beslutningsforslaget, er et eksempel herpå.

Der er imidlertid gennem de senere år også mere generelt sket en stor udvikling på eksportkontrolområdet. Jeg tænker her særlig på betydningen af den store teknologiske udvikling, der også har sat sit tydelige spor på våbenområdet.

De danske regler for kontrol med udførsel af våben m.v. har kun i et vist omfang kunnet tilpasses den udvikling. Der er derfor behov for en omfattende gennemgang og vurdering af disse regler. Jeg har på den baggrund besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal foretage en sådan gennemgang.

Arbejdsgruppen skal bl.a. vurdere, hvilke produkter og teknologier m.v., der skal være omfattet af våbenlovgivningens kontrol med udførsel af våben m.v., og også i hvilket omfang udførsel via elektroniske medier, som f.eks. Internettet, skal være forbudt.

Spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for regler om transport af våben både på danske skibe og om bord på luftfartøjer og køretøjer indregistreret i Danmark, er også blandt de spørgsmål, som arbejdsgruppen skal overveje.

Det er et vigtigt og hastende spørgsmål, og derfor vil jeg bede arbejdsgruppen om at afslutte sit arbejde inden 1. juli næste år. Hvis arbejdsgruppen kommer frem til, at der bør gennemføres nye regler på området, skal den komme med forslag hertil og også til, hvordan sådanne regler kan udformes.

Såvel spørgsmålet om nye teknologiers betydning som spørgsmålet om kontrol med våbentransporter er spørgsmål, som jeg synes fortjener en bedre udredning og en bredere udredning, før der tages stilling til, om der eventuelt skal lovgives herom. Derfor ønsker regeringen at afvente rapporten fra den arbejdsgruppe, der nu nedsættes.

Regeringen kan således ikke på det foreliggende grundlag stemme for det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Blot et enkelt spørgsmål til justitsministeren. Jeg vil komme tilbage til den mere generelle kommentar.

Det er angående den arbejdsgruppes kommissorium, som vi her i dag får meddelt vil blive nedsat, for ministeren sagde, at den bl.a. også ville skulle inddrage spørgsmålet om transport på skibe indregistreret i Danmark.

Men under Sydafrikaboykotten så vi jo, hvordan man så brugte skibe, der ikke var indregistreret i Danmark. Dengang løste man det på den måde, at man lavede et forbud, der vedrørte danske statsborgeres medvirken til transport af våben, også når det ikke skete på skibe, der var indregistreret i Danmark.

Bare for god ordens skyld vil jeg lige bede ministeren bekræfte, at den dimension også indgår i den arbejdsgruppes kommissorium, sådan at vi undgår, at det forbliver ubelyst.

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe er meget langt enig i intentionerne bag det her beslutningsforslag, der ligger. Der er efter vores opfattelse også klart behov for at overveje regler om transport af våben, også for så vidt angår danske skibe og danske transportører.

Vi er bekendt med, at våbenloven giver regler for, hvorledes man kan producere våben her i landet, og tilsvarende efter hvilke regler, der kan udføres våben fra landet, mens der ikke er lovgivet om transport på danske skibe, fly og køretøjer. Det gælder også transport mellem tredjelande.

Vi imødeser selvfølgelig en række problemer omkring definitioner. Dels, hvad er våben? Altså er det krudt og kugler og kanoner, er det rimelig klart, at man kan se og vurdere det. Men der findes klart mange delkomponenter osv., der i dag indgår i våben, som også bruges i stort tal i den civile produktion, så der ligger nogle definitionsanskeligheder dér. Men det finder man jo nok løsninger på.

Et andet punkt, der bliver vanskeligt at definere, er begrebet krigsområde. Hvad er et krigsområde, et uroområde? Og der er ikke engang tale om et land som sådan, der kan være tale om et område i et land, og det vil selvfølgelig også give nogle opgaver med hensyn til at få definere, hvad det er.

Vi ved, at der i EU arbejdes med en såkaldt »code of conduct« omkring disse ting her; FN er